В един снежен ден, малко преди Коледа,
животните тръгнаха да си избират
коледни елхи.

Семейство Зайкови
си харесаха една
мъничка и сладка
елхичка.

Язовците пък
си избраха една рошава
и пухкава елхичка.

Тате Мецан се спря запъхтян пред малко зелено дръвче.
– Да вземем тази? – обърна се той към Мечо.

– Неее! Много е бодлива! –
завъртя глава Мечо,
а после весело заподскача
напред и запя високо:
– Къде си? Наша малка
коледна елха,
къде си?

– Къде си? – чу се отнякъде като ехо.

Мечо хукна по посока на гласа и...

...се блъсна в гъсти зелени клони.

– Виж, тате!
Тази елха избра мен! –
засмя се Мечо.

– Така е! – усмихна се тате Мецан.

После грабна лопатата и се зае
да изкопае елхичката...

...след това изкопа елхичката
на семейство Зайкови.

А накрая – и елхата на
язовците.

– Ох, как ще занесем всичко
това у дома? – затюхка се
тате Мецан.

Но Мечо знаеше как!

– Малките елхички обичат
да ги возят с шейна!

– Всички обичаме да се возим
с шейна! – засмя се тате.